

ה"ת 15056/11/18 - שירן מסודי ביטון נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בחדרה

ה"ת 15056-11-18 מסודי ביטון נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופטת רקפת סגל מוהר
מבקשת שירן מסודי ביטון ע"י עוה"ד רותם כהן
נגד מדינת ישראל
משיבה

החלטה

לפני בקשה להחזרת רכב תפוס.

רקע

1. בתאריך 12.6.18, במהלך מעצר בן זוגה של המבקשת - ודים פדורנינקו (**להלן "בן הזוג"**) בחשד לביצוע לעבירות של סחר בסמים מסוכנים, תפסה המשיבה רכב מסוג מאזדה 6 לבן, מ.ר. 82-325-11 (**להלן: "הרכב"**).
2. ביום 22.7.18 הוגש כנגד בן הזוג כתב אישום המייחס לו 8 עבירות של סחר בסמים מסוכנים, עבירות נוספות של החזקת סמים מסוכנים לצריכה עצמית, החזקה שלא לצריכה עצמית, וגם עבירה של הפרעת שוטר במילוי תפקידו.
3. ביחד עם כתב האישום הגישה המשיבה כנגד בן הזוג בקשת מעצר עד תום ההליכים ואולם בסופו של דבר הוא שוחרר לחלופת מעצר בתנאים מגבילים (**ר' החלטת כב' השופט קפלן במ"ת 49471-07-28**).
4. נכון לעת הזו טרם ניתנה תשובתו של בן הזוג לכתב האישום והמשך הדיון בעניינו נקבע ליום 25.12.18 בפני כב' השופט גופמן (**ת"פ 49444-07-18**).

נימוקי הבקשה

5. המבקשת עותרת להחזרת הרכב לרשותה וטוענת כי מדובר ברכב שנרכש על ידה באמצעות חברת מימון עוד ביום 6.6.17, דהיינו כ- 8 חודשים לפני שנישאה לבן זוגה, כי התשלומים תמורתו מתבצעים על ידה ומחשבונה הפרטי וכי אין בידי המשיבה ראייה כלשהי הקושרת את הרכב לביצוע העבירות המיוחסות לבן זוגה ו/או לכך שרכב זה נרכש לכאורה בכספים שהושגו עקב ביצוע עבירות סמים.
6. לתמיכת טענות אלה הוגשו שטר הכתובה של המבקשת (נ/1), מסמכי רכישת הרכב (נ/2), מסמכי הבנק ולוח סילוקין (נ/3 ו- נ/4).
7. בדיון שהתקיים לפני הוסיף ב"כ המבקשת וטען כי גם לאור הוראת סעיף 5 לחוק יחסי ממון בין בני הזוג, תשל"ג-1973 "המחריגה רכוש שהושג על ידי מי מבני הזוג לפני הנישואין", לא תוכל המשיבה לבקש את חילוט הרכב.

עמדת המשיבה

8. בתגובתה בכתב לבקשה, טענה המשיבה בתחילה כי כל עוד לא צורפו לה המסמכים התומכים בה, דהיינו - כתובה, לוח סילוקין של התשלומים עבור הרכב וכיו"ב, אזי היא לא תוכל להתייחס לגוף הבקשה עצמה.
9. לאחר שהמסמכים הוגשו, הבהיר ב"כ המשיבה כי זו אינה טוענת שהרכב שימש את בן זוגה של המבקשת לביצוע העבירות המיוחסות לו, אלא טענתה היא כי מדובר ברכב שנרכש בכספים שהושגו בעסקאות סמים ולכן יש להותירו בחזקתה עד שתעתור לחילוטו בבוא העת.
10. לתמיכת עמדת המשיבה הפנה בא כוחה אל הודעת המבקשת מיום 13.6.18 שיש בה - כך לשיטתו, כדי ללמד על כך שהרכב משמש את בן זוגה וכי היא כלל איננה יודעת היכן הוא נמצא, מי נוהג בו ואף לא מתי ראתה אותו בפעם האחרונה.
11. בתשובותיה לשאלות ב"כ המשיבה במהלך הדיון בבקשה חזרה המבקשת וטענה כי הרכב נרכש על ידה בחודש יוני 2017 מהכסף שלה תמורת סך כולל של כ- ₪ 80,000 שאותם היא משלמת בתשלומים של כ- ₪ 1,200 למשך 5 שנים וכי באותה עת היא אפילו לא היתה מאורסת לבן זוגה לו נישאה בחודש מרץ 2018. לשאלה האם בן זוגה משתמש ברכב זה גם כן, השיבה המבקשת: **"אני נותנת לו סיבוב פה ושם. לא משהו שוטף..."** ולשאלה כיצד היא מסבירה את התמונה השונה העולה לכאורה מהודעתה במשטרה, השיבה: **"בעדות שלי הייתי אחרי הפלה... במצב על הפנים ואפילו החוקרת**

שחקרה אותי סגרה את העדות ואמרה לי לכתוב הביתה. אני את הרכב הזה קניתי מכספי ואני עדיין משלמת אותו...".

דין והכרעה

12. סעיף 32(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) קובע כי:

"(א) רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו

חפץ נעברה, או עומדים לעבור עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה

בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או

כאמצעי לביצועה".

13. לנוכח הצהרת ב"כ המשיבה לפיה אין היא טוענת כי הרכב שימש את בן זוגה של המבקשת לביצוע העבירות המיוחסות לו בכתב האישום, אזי כל שנותר לי לבדוק הוא האם קיימות בחומר החקירה ראיות לכך שרכב זה ניתן כ"שכר בעד ביצוע עבירה".

14. בבש"פ 498/01 עריפה עמאש נ' מדינת ישראל, פד"י נה(3) 241, 244, התווה כב' השופט דורנר את הפרמטרים אותם יש לשקול בעריכת האיזון הראוי בנסיבות העניין, לאמור:

"בעניין זה הכלל הוא שעל המדינה להציג תשתית ראייתית מספקת,

שעל פיה יהא ניתן לקבוע אם אמנם האמצעי של המשך תפיסת הרכב

- שהוא אמצעי הננקט במסגרת הליך פלילי ופוגע בזכותו הקניינית של

בעל הרכב - הוא מידתי".

15. בחינת חומר החקירה הובילה אותי למסקנה מי שעשה שימוש תדיר ברכב בעת הרלבנטית היה אמנם בן זוגה של המשיבה, אך לא מצאתי בו בסיס מוצק למסקנה כי מדובר ברכב ששימש כשכר בעד ביצוע עבירות הסמים:

· ביום שבו נעצר בן הזוג בביתו, הוא הוביל את השוטרים את תחנת הדלק בקיבוץ העוגן שם חנה הרכב ומשם גם נתפס והובל אל תחנת המשטרה (ר' דו"ח פעולה ותפיסה מיום 12.6.18).

· בחקירתו הראשונה מאותו יום (12.6.18 שעה 12:51) טען המשיב כי הרכב שייך למבקשת שהיא

אשתו, הגם שבאותה עת הם לא התגוררו יחדיו משום שהם רבו - כך לדבריו.

גם המבקשת עצמה סיפרה **(בהודעתה מיום 12.6.18)** כי באותה עת היא ובן זוגה גרו בבתי שונים מכיוון ש"לא כל כך הסתדרו", טענה כי היא עובדת בעסק מהמשפחתי של הוריה שהם בעלי "צ'ינג" ומשתכרת סכום של כ- 7,000 ₪ לחודש, ובכל הנוגע לרכב חזרה ואמרה כי הרכב שלה וכי היא ובן זוגה משתמשים בו לסירוגין. לשאלות אצל מי יכול להיות הרכב אם הוא לא אצל בן זוגה, למי יש מפתח שלו ומתי ראתה אותו לאחרונה, השיבה המבקשת כי היא "לא יודעת" ו"לא זוכרת" ולשאלה האם לא אכפת לה להימצא אחראית במקרה שבו יסתבר כי הרכב היה מעורב בביצוע עבירה פלילית, השיבה ש"לא".

אמו של בן הזוג, הגב' אירנה פדורנינקו, אצלה התגורר הלה באותה עת, טענה כי יש לו רכב לבן מסוג "מזדה" אך אישרה כי הלא ידוע לה על שם מי רשום הרכב הזה.

16. לנוכח דברים אלה, על רקע המסמכים שהוגשו מטעם המבקשת ואשר יש בהם כדי לאשר את טענותיה בדבר מועד רכישת הרכב לפני הנישואין ומימונו בתשלומים המשולמים מחשבון הבנק שלה, לאור העובדה שמדובר בתשלומים של כ- 1,200 ₪ לחודש בעת שמשכורתה עומדת - כך לגרסתה - על סך של כ- 7,000 ₪, ובהתחשב בהוראת סעיף 5 לחוק יחסי ממון בין בני הזוג הקובע כי "**(א) עם התרת הנישואין או עם פקיעת הנישואין עקב מותו של בן זוג ... זכאי כל אחד מבני הזוג למחצית שווים של כלל נכסי בני הזוג, למעט - (1) נכסים שהיו להם ערב הנישואין או שקיבלו במתנה או בירושה בתקופת הנישואין; ...**" דהיינו - הוראה המתייחסת למצב של התרת או פקיעת הנישואין - מה שאין כן במקרה שלפני וכרגע לא ניתן לשלול את האפשרות שבן זוגה של המבקשת היה ו/או הינו שותף לתשלומים הללו באיזו שהיא דרך, **מסקנתי היא כי יש להורות על שחרור הרכב והשבטו לידי המבקשת, בכפוף לתנאים שיבטיחו את אפשרות חילוטו בבוא העת, אם**

וכאשר תצליח המשיבה לשכנע את בית המשפט כי קיים בסיס מספיק להורות כך, כדלקמן:

א. רישום עיקול במשרד הרישוי, שיכלול איסור דיספוזיציה ואיסור העברת קנין ברכב.

ב. הבאת הרכב למשטרה לפי דרישה, בין אם לצורך הצגתו כראיה במשפט ובין אם לשם חילוטו.

ג. הפקדת מזומן בסך של 3000 ₪ בקופת בית המשפט וחתימה על התחייבות עצמית בסך של 20,000 ₪ להבטחת תנאי החלטה זו.

16. **תנאים אלה יהיו בתוקף עד לתום ההליכים כנגד בן זוגה של המבקש בת"פ 49444-07-18.**

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים.

המשיבה תוכל לקבל לידיה את תיק החקירה בחזרה, החל מהיום 2.12.18 בשעה 14:30 בלשכתי.

ניתנה היום, כ"ד כסלו תשע"ט, 02 דצמבר 2018, בהעדר
הצדדים.